

RELACIONS D'EL PETIT PRÍncep AMB L'ECONOMIA

Gener 2002

· Primera Interpretació

Per començar, vull dir, que encara que m'hagi costat bastant trobar tota aquesta profunditat en el context d'aquest llibre sobre el gran tema d'economia, encara que crec que és un treball que serveix per a molt per pensar i aprendre més sobre aquesta assignatura. El que he escrit a continuació és el que he trobat en aquestes línies del llibre encara que potser m'he deixat alguna aspecte per tractar.

En el primer planeta que visita el petit príncep hi trobem el rei sense súbdits el qual, ho podríem relacionar amb el concepte del monopoli, ja que hi apareix un que té tot el poder (és el que mana i, en aquest, cas és el rei) i després trobem els subtils, que serien els compradors, encara que en el llibre no hi apareixen, ja que el rei aprofitant la situació de que té tot el poder sota les seves mans, es torna exigent amb la gent i mandatari a conseqüència que el poble el respon de manera vulgar no fent-li cas i marxant. Per això aquest rei no té súbdits, perquè normalment a les ciutats sí hi ha un monopoli, i és l'únic que hi ha i per satisfer unes necessitats, doncs llavors l'has de consumir, encara que si no satisfà una sèrie de necessitats, aquest monopoli fa fallida; aquest és el cas d'aquest capítol.

Seguidament, he topat amb l'home de negocis al tercer planeta el qual, aquest home té una obsessió per obtenir o guanyar beneficis i per augmentar el seu patrimoni, encara que és fantasiós. Aquí es veu esmentat el paper de l'empresari tradicional preocupat només per a maximitzar els seus beneficis i obtenir els béns necessaris per a satisfer les seves necessitats, organitzar, planificar i controlar ja que ell encara que no tingui a ningú, sol amb els seus estels ja hi està content ja que és com si treballés en una empresa petita o familiar. També podríem dir que és un home actiu, ja que està les 24 hores del dia comptant, i comptant... encara que no es podria dir que té una feina remunerada.

Després, al capítol 21 ens trobem amb la guineu, la qual li diu al petit príncep que no pot anar a jugar amb ell perquè no està domesticada, i darrera d'una llarga conversa, el petit príncep la comença a domesticar donant-li menjar a unes hores determinades dels dia... i li diu, que a conseqüència d'aquest acte es necessitaran l'una a l'altre per viure i ser feliços. Aquí hi surt esmentat un tipus de bé que és allò que satisfà directament o indirectament, els desitjos o necessitats dels éssers humans.

També vull esmentar la frase que es repeteix contínuament que diu: « l'essencial és invisible als ulls ». Aquesta frase, la relacionaria amb les empreses encara que potser pot tenir més d'un significat dintre el camp de l'economia, i els que ens vol transmetre jo crec que és que l'important de les empreses, les persones... és l'interior d'aquestes i no el què demostren o aparenten exteriorment. L'essencial per a una empresa és elaborar uns productes, vendre'ls, i si es pot guanyar beneficis, encara que si entrem en el problema de la competitivitat el que succeirà és que potser haurem de disminuir cada cop més preus fins al punt en què perdrem més diners dels que guanyem (dèficit), en aquest cas l'empresa potser seria molt important i interiorment estarien fent fallida i buscant solucions per evitar tenir que tancar-la.

Gairebé, al final del llibre també hi trobem el problema de l'escassetat de recursos a causa de la disparitat entre els desitjos humans i els mitjans disponibles per a satisfer-los. Això succeeix quan el petit príncep i l'aviador estan al desert i surten en busca d'aigua ja que estan desesperats, i de sobte topen amb un pou; comencen a pujar la galleda, i per fi troben aigua per beure. En aquest moments en van trobar, però

potser si ja hagués anat algú abans, amb la poca quantitat que n'hi havia i en aquest espai tant gran com és el desert, no n'haurien trobat. També podem dir que hi ha escassetat per la causa de que en tot el desert no hi ha ni una gota d'aigua excepte en un pou que potser, ni els trobes, encara que en el cas del llibre no és aquest ja que ells tenen la sort de trobar-lo.

També podem apreciar en aquest llibre el cost d'oportunitat ja que quan va de planeta en planeta, va rebutjant a un per anar en busca d'un altre i si pot ser millor per complementar aquell en el que ja hem estat anteriorment. Hi ha una renúncia per obtenir-ne un altre a canvi.

Gairebé ja per finalitzar, voldria esmentar l'últim concepte que he pogut associar de l'economia amb el llibre que ha sigut la repetició contínua, per part del petit príncep, de que els adults són molt estranys, a la hora d'expressar les coses, ja que tenen un sentit més materialista i els nens més idealista. Amb això el que vull dir, és que normalment els adults quan tenen o s'han comprat algun bé per a satisfer les seves necessitats, acostumen a dir el preus, com per exemple: "m'he comprat un cotxe que m'ha costat 24 040,48 euros", i en canvi, els nens simplement expliquen el que s'han comprat, i el fantàstic i necessari que és aquell bé... Com a conclusió el que ens vol dir aquest darrer punt és que hi ha molta gent que vol aparentar que és d'una categoria més alta que l'altre només pel fet de dir un simple preu... que potser en realitat interiorment no la té, i nosaltres, els humans i sobre tot els adults, sense adonar-nos-en ho fem habitualment.

Aquí dono per finalitzada l'explicació del què he trobat del llibre del petit príncep relacionat amb el món de l'economia; i encara que no m'ho hagués pensat mai, la riquesa tant extensa que pot incloure o encabir un llibre infantil, a priori, com aquest.

Àngels Aguilera Caparrós
1r de batxillerat., Grup E
Curs 2001/02

· Segona Interpretació

El llibre del *Petit Príncep* és un llibre aparentment per a nens petits, però si una persona més gran el llegeix, trobarà que va molt més enllà d'un simple llibre, que en el fons hi han amagats pluralitat de temes diversos i reals.

Com en d'altres assignatures, també hem hagut de reflexionar sobre el fons econòmic que té aquest llibre i aquestes en són les meves conclusions:

En el tema 13, el Petit Príncep visita un planeta on es troba amb un home de negocis. Aquest viu només per comptar estels i posseir-los, no té relació amb les persones. La seva obsessió és administrar els estels, comptar-los i recomptar-los. També diu varies vegades al llarg del capítol que ell és un home seriós, un home de negocis.

Jo aquest capítol el relaciono amb el fet que cada vegada més, enlloc de treballar per viure, les persones viuen per treballar oblidant que en el món hi ha coses molt més boniques i interessants que són les que en realitat et fan sentir feliç. També, les persones que estan tan capficades en el seu treball, sovint al final es tornen fredes ja que no tenen gaire contacte amb la gent, rarament el veus rient, com diu l'home de negocis són persones serioses.

En el capítol catorzè, el protagonista es troba amb un fanaler. La principal relació que trobo que té amb el món econòmic és la importància de la fidelitat al treball que realitza.

A continuació hi afegeixo una citació perquè es vegi més clar el que acabo de dir:

“- I ara que fa una volta cada minut ja no tinc ni un segon de repòs. L’ encenc i l’ apago una vegada per minut!
- Que bo! A casa teva els dies duren un minut!
- De bo, res – va dir el fanaler – Ja fa un mes que estem parlant
- ¿Un mes?
- Sí trenta minuts. Trenta dies! Bona nit.
I va tornar a encendre el fanal.
El Petit Príncep se’ l va mirar i li va agradar aquell fanaler que era tan fidel a la consigna.

En el següent capítol, és a dir, en el quinze, trobem un geògraf. Aquest però, no sap si el seu planeta té oceans, o si té muntanyes... El geògraf diu que ell no és l’ encarregat d’ anar a la recerca de tot això, sinó que aquesta feina l’ ha de fer l’ explorador. I el problema apareix quan el geògraf no té ni un explorador que li pugui fer la feina.

Crec que això també reflexa bastant fidelment la manera com s’organitzen les empreses. Cada treballador té la seva tasca específica. Tot i això, les persones actualment no tenen la mentalitat que presenta el geògraf. Si necessites alguna cosa o informació i ningú te la facilita i és imprescindible per portar endavant el negoci, has de cercar els teus propis mitjans i espavilar-te, perquè sinó l’ empresa difícilment sobreviurà i recordem que el principal objectiu dels empresaris és fer viure l’ empresa el màxim de temps possible.

En el capítol número 23, el Petit Príncep es troba amb un venedor. Aquest ven pastilles perfeccionades que calmen la set. A continuació faré una citació (pàgina 77) que il·lustra la conversació que van tenir el Petit Príncep i el venedor:

“ Te n’empasses una cada setmana i ja no tens cap necessitat de beure.
- ¿Per què vens això?
- És un gran estalvi de temps – va dir el venedor-. Els experts han fet càlculs. S’estalvien cinquanta-tres minuts cada setmana.”

Com podem observar, tracten el temps com si fos or. La veritat és que en el món econòmic el temps és també un dels factors més importants en tenir en compte. Quan es produeix qualsevol producte s’ intenta fer-ho en el mínim de temps possible per obtenir, d’ aquesta manera, els majors beneficis possibles. Per tant, això seria una altra relació que uneix el llibre amb la realitat.

Finalment, en el capítol 25, veiem reflexat el principal problema econòmic: l’ escassetat. Podem veure com l’ aviador i el Petit Príncep, estan gairebé afebrats per causa de la set. Allà al desert no hi ha gairebé aigua i emprenen un llarg camí a la recerca d’ un pou que els permetés aconseguir-ne una mica.

Citació de la pàgina 78-79:

“- Jo també tinc set... busquem un pou...
Vaig fer un gest de cansament: és absurd buscar un pou, a l’ atzar, en la immensitat del desert. Malgrat tot ens vam posar en marxa. Veia les estrelles com en un somni, perquè tenia una mica de febre a causa de la set.

Anna Alarcón Cruz
1r de batxillerat., Grup E
Curs 2001/02

· Tercera Interpretació

Al llarg del relat del "Petit Príncep", van apareixent idees amb un rerefons econòmic, a vegades més clares i explícites que d'altres.

Començarem per l'inici del llibre, concretament fixant-nos amb les dedicacions que fa el seu autor, Antoine de Saint-Exupéry. Primer el dedica a Léon Werth, però després especifica més i comenta que la dedica a aquesta mateixa persona però concretament quan era petita. Al primer capítol, el narrador (l'aviador) ens indica que va haver de deixar els dibuixos i el seu somni de ser pintor pels seus intents fracassats i va optar per ser pilot d'avió. Aquests dos fets els podem relacionar amb el concepte de **cost d'oportunitat**. En totes i cadascuna de les decisions i activitats que duem a terme les persones, existeix un cost d'oportunitat: al escollir una cosa entre les moltes opcions que se'ns ofereixen, estem deixant de banda totes les altres opcions. En la majoria de vegades, per més que volguéssim, triar una cosa ens obliga a deixar les altres. També és important adonar-nos que fem les coses i optem per elles condicionats, moltes vegades, pel temps, creient que cada segon de la nostra vida és important i essencial, tal i com diu l'home de negocis que el Petit Príncep visita: "No en tinc, de temps, per perdre".

També en la dedicatòria ens podem fixar amb la frase: "Totes les persones grans han començat per ser infants". Pels éssers humans, la nostra vida no deixa de ser un procés de maduració, de desenvolupament i adquisició de nous coneixements. El mateix passa amb les empreses: comencen a intervenir al mercat sense tenir gaire experiència i cada vegada van aprenent **nous coneixements, tècniques i estratègies** que permetin un millor funcionament i, si pot ser, un augment dels beneficis. En definitiva, tenen més **experiència**, com una persona gran té més experiència de la vida que no pas un nen petit.

Al començament del relat, l'aviador introdueix l'inici de la seva història, quan, degut a un problema amb un motor, va haver d'aterrar amb el seu avió al desert. Explica que allà no tenia cap mecànic per arreglar-li-ho ni passatgers que l'ajudessin ni menjar ni res per beure. D'aquí podem extreure el concepte de l'**escassetat**, principal problema econòmic. L'escassetat de recursos és el problema bàsic de l'economia, ja que en el cas de no ser-hi, els economistes o les persones que es dediquen en l'administració i la distribució dels diferents **recursos disponibles** de la seva empresa, llar, etc. no tindrien problemes, perquè aquests recursos serien infinits. Així, per exemple, una empresa tindria tot el capital que desitgés per produir i oferir infinits productes o serveis, o els membres d'una família no haurien de treballar per a guanyar diners perquè tindrien tots els que volguessin. Tothom vol reduir al màxim possible el seu límit d'aquesta escassetat, determinada per a cadascú segons siguin els seus desitjos: per un home que es mor de gana, els desitjos pel que fa a la quantitat d'aliment no són els mateixos que una persona del Primer Món sense cap problema de nutrició. En el cas de l'aviador, no té els mateixos problemes per obtenir els mitjans per arreglar el seu avió en una zona habitada per l'ésser humà que al desert, un lloc on, en general, només es poden extreure elements naturals.

També en aquest fragment del llibre l'aviador diu que no disposa, entre d'altres coses, d'un mecànic. A partir d'aquí podríem parlar del **factor humà del treball**, la mà d'obra. Cada persona disposa d'una força de treball que l'ofereix a canvi d'una cosa qualitativament equivalent, generalment un salari. Pel funcionament del món actualment és necessària aquesta mà d'obra, tot i que amb el desenvolupament de la tecnologia cada cop menys, ja que la força humana va sent substituïda per màquines,

fet que ocasiona un increment de l'**atur**, una situació que els governs dels països volen evitar, no els hi és favorable.

En general, el llibre deixa molt clara, implícitament, la diferència entre la mirada d'un infant i la d'un adult. Els nens petits són caracteritzats per la seva innocència i es meravellen davant de tot, i volen saber el perquè de les coses sense capficar-s'hi massa. Fan una **valoració qualitativa** del què els envolta. En canvi, els adults, en general, fan una **valoració quantitativa** de les coses, al valorar-les únicament per la seva posició en l'escala de valors numèrics, totalment arbitrària i acceptada per ells mateixos. Aquesta manera d'observar les coses és deguda al desig d'aclaparar **riquesa** al màxim possible. Per a molts individus, una persona és el que és pel seu **patrimoni**, i no per les seves qualitats personals. Aquest fet porta a la **competitivitat** dels individus entre ells, en voler superar a l'altre. I si s'arriba a aquest extrem, moltes vegades s'acaba posseint coses a les que no se les hi dóna cap utilitat, com és el cas de l'home de negocis que apareix al llibre, el qual al ser preguntat pel Petit Príncep per què posseeix els estels si no li fan cap funció, no sap què respondre, donant a entendre que els té per tenir-los, en definitiva, per demostrar el seu poder. Però, en general, si no arribem a aquests extrems, adquirim coses perquè satisfacin una **necessitat** realment existent i ben fonamentada.

En el capítol on el Petit Príncep es troba amb l'home de negocis, podem observar, com ja s'ha esmentat anteriorment, que aquest assegura posseir els estels. En aquest cas, els éssers humans no podem adquirir els estels, fonamentalment perquè no són elements terrenals i primer caldria arribar fins a ells, però el que sí és cert és que a la Terra hi ha **béns privats**, però també de públics. Els primers són caracteritzats perquè pertanyen a una o més persones i només elles poden decidir qui els pot utilitzar; en canvi, els **béns públics** poden ser utilitzats per tothom, no només per un determinat col·lectiu de gent. En general, engloben la major part dels elements naturals, com ara les muntanyes, els rius, etc. (tot i que sí que es pot comprar terrenys en determinades zones, sobretot les urbanitzades) i també zones dins del terme municipal d'una ciutat o un poble, controlades normalment per l'ajuntament d'aquests, com ara les places i parcs, els edificis o recintes oberts a tothom (encara que es demana una quantitat de diners per a entrar-hi, ningú està exclòs a aquesta possibilitat).

Amb relació a aquesta idea i comentant el tema dels elements naturals, en el llibre es reflecteix el valor que el Petit Príncep li dóna a la natura. Li dóna molta importància i es pregunta moltes vegades sobre el perquè és d'aquesta manera i no d'una altra i les seves funcions. Queda meravellat de la seva bellesa, i per això se l'arriba a estimar. A partir d'aquí, podríem comentar el tema del **procés d'elaboració dels productes**. La majoria que es venen a les botigues han passat per un llarg procés, el qual va començar a partir d'uns recursos naturals, que van anar patint tot un seguit de transformacions al llarg d'aquest procés. És important, i sobretot per a les empreses, conservar l'esperit ecològic. Moltes vegades, és fàcil no tenir en compte aquest aspecte, amb l'únic objectiu d'aconseguir els màxims beneficis, encara que això suposi l'**explotació de la natura**, al ser relativament barat obtenir-ne els seus recursos. Sempre s'han de tenir uns límits per tal de contribuir en la preservació de la natura, ja que cada vegada més es van invaïnt terrenys naturals per convertir-los en grans ciutats, ja sigui per a construir-hi cases o bé grans fàbriques. El futur de la natura depèn en gran part dels homes, de les seves actuacions, i s'ha de saber gaudir-ne sense que això comporti malmetre-la, enlloc de ser tan ambiciosos com a vegades ens mostrem.

Aquests són alguns dels punts que tenen en comú l'obra d'"El Petit Príncep" i l'economia. És molt fàcil que qualsevol llibre tingui alguna relació amb el món

econòmic, ja que la nostra activitat del dia a dia està plena de motivacions, actuacions i decisions amb un rerefons econòmic; és a dir, l'economia no és un món estancat en ell mateix que queda lluny de la vida quotidiana de la gent, sinó ben al contrari.

Maria Baltà
1r de batxillerat., Grup E
Curs 2001/02

· Quarta Interpretació

Els següents comentaris sobre aspectes del llibre estan fets amb una gran imaginació juntament amb els coneixements de les assignatures d'Economia i Organització d'Empresa:

- Quan li vol dibuixar la corretja perquè no s'escapi el xai és pot entendre segons el meu entendre com una manera de lligar els treballadors i no es produeix transfuguisme a empreses de la competència.
- Un altre és quan l'astrònom turc va vestit de musulmà per explicar el seu descobriment i no li fan cas pel seu vestit, però anys després va vestit d'occidental i li aproven la tesis. Això pot dir que la imatge d'un producte ho pot vendre tot (publicitat).
- La campana que li posa perquè no es refredi la planta, pot interpretar-se com el proteccionisme a productes nacionals, col·locant un impost (campana).
- En el capítol de l'home de negocis surten dos conceptes, la propietat privada de les estrelles, i l'inventari que fa de totes elles per ingressar-les després en una compte. També i apareix el principi de saciabilitat, quan tens més vols més.
- Quan parla que a la Terra hi ha un exèrcit de fanalers i després quan vingui l'electricitat tots aquests estaran a l'atur, o sigui que cotitzaran sense treballar, encara que seran actius.
- Una altra vegada parlarem dels inventaris, ja que moltes vegades el petit príncep diu tot el que hi ha en el seu planeta, detalladament.
- El capítol de la guineu segons el meu entendre és pot relacionar amb les empreses japoneses perquè comencen la vida laboral a un lloc i acaben al mateix. Això pot dir que els han domesticat, i es fan l'empresa com a "seva" i treballen més per la feina i no pensen en ascensos laborals.
- Quan el petit príncep es troba al venedor de pastilles per fer passar la set, es diu que estalvia temps, ja que bevent aigua gastés un temps determinat, i així l'estalvia com en les noves formes de treball de la segona revolució industrial, com ara el taylorisme (treball en cadena). Per produir més del que feies abans, i estalviar moviments inútils.
- El príncep i el seu amic en un moment determinat van a buscar un pou d'aigua, en mig del desert. Això podem, dir que és com quan les empreses van a buscar recursos a on sigui per poder subsistir en el mercat, ja que és molt inestable o fer més diners per un benefici de l'empresa.

Pol Messeguer Bell
1r de batxillerat., Grup F
Curs 2001/02